

TRINAESTA NEDJELJA

PRVO ČITANJE

Đavolovom je zavišću došla smrt u svijet.

Čitanje Knjige Mudrosti

Mudr 1, 13-15; 2, 23-24

Bog nije stvorio smrt
 niti se raduje propasti živih.
 Već je sve stvorio da opstane,
 i spasonosni su stvorovi svijeta,
 i u njima nema smrtonosna otrova.
 I podzemlje ne vlada zemljom,
 jer pravednost je besmrtna.
 Jer je Bog stvorio čovjeka za neraspadljivost
 i učinio ga na sliku svoje besmrtnosti.
 A đavlovom je zavišću ušla smrt u svijet
 i nju će iskusiti oni koji njemu pripadaju.

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 30, 2 i 4. 5-6. 11 i 12a i 13b (Ø.: 2a)

Ø. Veličam te, Gospodine, jer si me izbavio.

- ² Veličam te, Gospodine, jer si me izbavio
 i nisi dao da se raduju nada mnogom dušmani.
- ⁴ Gospodine, izveo si mi dušu iz Podzemlja,
 na rubu groba ti si me oživio. Ø.
- ⁵ Pjevajte Gospodinu, pobožnici njegovi,
 zahvaljujte svetom imenu njegovu!
- ⁶ Jer samo za tren traje srdžba njegova,
 a cio život dobrota njegova.
 Večer donese suze,
 a jutro klicanje. Ø.
- ¹¹ Slušaj, Gospodine, i smiluj se meni;
 Gospodine, budi mi na pomoć!
- ¹² Okrenuo si plač moj u igranje,
- ¹³ Gospodine, Bože moj, dovijeka ću te hvaliti! Ø.

DRUGO ČITANJE

Vaš suvišak neka nadoknadi oskudicu braće.

Čitanje Druge poslanice
svetoga Pavla apostola Korinćanima

2 Kor 8, 7. 9. 13-15

Braćo:

Kao što se u svemu odlikujete – u vjeri, i riječi, i spoznanju, i svakoj gorljivosti, i u ljubavi svojoj prema nama – odlikujte se i u ovoj darežljivosti. Tà poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite. Ne dakako: drugima olakšica, vama oskudica, nego – jednakost! U sadašnjem trenutku vaš suvišak za njihovu oskudicu da jednom njihov suvišak bude za vašu oskudicu – te bude jednakost, kao što je pisano: *Nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje.*

Riječ Gospodnja.

ALELUJA

usp. 2 Tim 1, 10

Ø. Aleluja! Spasitelj naš Isus Krist obeskrjepi smrt
i učini da zasja život po evanđelju. Ø. Aleluja!

EVANĐELJE

Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!

✠ Čitanje svetog Evanđelja po Marku

Mk 5, 21-43 *

U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja, mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. Čuvši za Isusa, pride mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine. Mislila je: »Dotaknem

li se samo njegovih haljina, bit ću spašena.« I odmah prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla.

Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: »Tko se to dotaknu mojih haljina?« A učenici mu rekoše: »Tà vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: 'Tko me se to dotaknu?'« A on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini.

Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po istini. On joj reče: »Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!«

Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivahu.

No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!«, što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Riječ Gospodnja.

ili kraće

✠ Čitanje svetog Evandjelja po Marku

Mk 5, 21-24. 35b-43

U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi

prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivahu.

No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratiocice pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!«, što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Riječ Gospodnja.
